

ΑΡΓΥΡΙΤΣΑ

Ἐφώρεσε τὰ γιορτερά της. Ἐπλεξε τὰ μακρὰ μαλλιά της μὲ προσοχὴ καὶ ἔσκυψε στὸ βυάκι, νὰ καμάρωση τὴν ἀγνὴ εὐμορφίᾳ της. Θὰ πάγῃ μὲ τὸν παπoῦ της στὴν Πόλι. Ἐνα χρόνο τώρα, τὸ ὀνειρεύεται αὐτὸ τὸ ταξεῖδι καὶ ἕνα χρόνο μὴδὲ τὴ λαμπρὴ δὲν φώρεσε τὸ γιορτερὸ φόρεμά της, γιὰ νὰ μὴν τὸ παλῶσῃ καὶ δὲν τὸ φορέσῃ καινούργιο στὴν Πόλι.

Ἡ ἀδελφὴ τῆς μητέρας της κάθεται στὴν Πόλι. Ἐχει μιὰ ἐξαδέλφη στὴν ἡλικίᾳ της. Πῶς τὴν ἀγαπᾷ ἡ Ἀργυρίτσα αὐτὴν τὴν ἐξαδέλφη, ἂν καὶ δὲν τὴν ξέρῃ... πῶς τὴν ἀγαπᾷ....

Τώρα ἕνα χρόνο, τὸν παρκαλεῖ τὸν παπoῦ της, νὰ τὴν πάγῃ στὴν Πόλι καὶ ἐκεῖνος μὲ μεγάλη στενοχώρια, δέχθηκε μόλις σήμερα.

Τὸ φουστάνι της εἶνε παστρικό καὶ καινούργιο καὶ τὰ χρυσόξανθα μαλλιά της στεφανώνουν τὸ κάτασπρο προσωπάκι της. Δὲν φορεῖ σκέπασμα στὸ κεφάλι της. Φακιδίλια, στὸ χωριό, μόνο ἡ πανδρεμένας φοροῦνε· τὰ Καλλικρατινὰ κορίτσια, ἔχουν τὸ κεφάλι γυμνὸ.

Ἀπ' τὴ χαρὰ πετᾷ ἡ Ἀργυρίτσα καὶ ὁ γέρος παίρνει τὸ βαρὺ μπαστούνι του, βάζει ἔμπροστὰ τὴν ἐγγονήν του καὶ πάγῃ πίσω ἐκεῖνος, πολὺ συλλογισμένος.

Ἡ Ἀργυρίτσα σκύβει καὶ μαζεύει εὐμορφα ἀγριο-λούλουδα, νὰ τὰ πάγῃ στὴν ἐξαδέλφη της.

Τοῦ γέρου τὸ δισάκι ἔχει μέσα νωπὸ τυρὶ καὶ πυκτὸ ξινόγαλο, ποῦ τὸ φυλάγουν μέσα σὲ σακκιά καὶ αὐτὰ καὶ ὅσα καλὰ βγαίνει τὸ μικρὸ κτήμά του.

Τὰ πάγῃ ὁ γέρος ὁδὼρ στῆς νύφης του τὴν ἀδερφή, μὰ ἔχει βαρεῖα καρδιά καὶ πίσω πᾶνε τὰ πόδια του.

*

Εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐξοχικῆς οἰκίας τῆς κ. Βέργη, ῥίπτει τὰς ἀκτῖνας τῆς σπινθηρίζουσας εὐφροσύνης τοῦ ὁ κ. Δημόπουλος, καὶ ἀκούουν, ἀφίνουσιν ἀργυροχρυσὸς καγχασμοὺς, ἡ δεσποινὴς Βέργη καὶ αἱ φίλαι της, ἐνῶ ἡ κυρία Βέργη ὑπομειδᾷ.

Ἡ θύρα τοῦ κήπου εἰμειν ἀνοιχτή.

Ἡ κ. Βέργη θεωρεῖ τὸν κ. Δημόπουλον ὡς γαμβρόν της.

Ἡ Ἀργυρίτσα μὲ τὸν παπoῦ της, καὶ οἱ δύο κατὰκοποι, ἐφθάσαν εἰς τῆς κ. Βέργη.

Ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴν θύραν, ἡ Ἀργυρίτσα βλέπει τὸ συμπλέγμα καὶ ὀδηγούμενὴ ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν της καρδίαν, λησμονεῖ τὴν φυσικὴν συστολήν της καὶ ἐναγκαλίζεται μὲ τὰ μεγάλα καὶ δουλευμένα χέρια της, τὴν ἐξαδέλφην της, λέγουσα μὲ δακρυὰ χαρᾶς.

— Εἶμαι ἡ Ἀργυρίτσα, ἡ ἐξαδέλφη σου, ἡ Ἀργυρίτσα εἶμαι.

Τὰ λευκὰ περιπόδια τῆς Ἀργυρίτσας καὶ ἡ χωρική ἐνδυμασία της προκαλοῦν μεϊδιάμα μεταξὺ τῶν νεανίδων καὶ ἡ κ. Βέργη ἀποσπᾷ τὴν Ἀργυρίτσα ἀπὸ τὸν λαϊμόν τῆς θυγατρὸς της, τὴν ὠθεῖ κτηνωδῶς πρὸς τὸ μαγειρεῖον καὶ λέγει ψυχρὰ καὶ περιφρονητικὰ.

— Τι θέλεις;

Ἄχ! ἕνα χρόνο ὀνειροπόλησε τὸ ταξεῖδι αὐτὸ ἡ Ἀργυρίτσα, γιὰ νὰ ἀκούσῃ τὸ κρὺο, τὸ παγωμένο «τί θέλεις;»

Ἡ μεγάλη κυρία τὴν παρατηρεῖ ἐπιμόνως, μὲ τοὺς διοπτροφόρους ὀφθαλμοὺς της καὶ λέγει.

— Δὲν ἀποκρίνεις; Τι ἤθελες καὶ ἔπεςες σὰν μπόμπα στὸ λαϊμὸ τῆς Κέτης μου;

Ἡ Ἀργυρίτσα ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ τότε γύρισε καὶ εἶδε τὸν παπoῦ της, ποῦ τὴν κύτταζε μὲ ἀγάπη.

— Πᾶμε, παπoῦ, στὸ σπίτι μας... πᾶμε... ἐδῶ δὲν μᾶς ἀγαποῦν... Ἄχ, γιατί νὰ ἔλθω...

— Μαμά! ἤκουσθι φωνὴ ἐκ τοῦ κήπου...

Ἡ κ. Βέργη χωρὶς νὰ στρέψῃ βλέμμα συμπαθὲς πρὸς τὴν Ἀργυρίτσα, ἐξῆλθεν εἰς τὸν κῆπον καὶ εἶπε μὲ χαριτωμένον μεϊδιάμα.

— Ἦτο ἡ κόρη τῆς τροφoῦ τῆς Κέτης μου· καλὸ κορίτσι τὸ κατμένο καὶ νομίζει, ἐν τῇ ἀπλοϊκῇ ἀγαθότητι της, ὅτι εἴμπορεῖ εἰς κάθε περίστασιν, νὰ φανερόνῃ τὴν ἀγάπην της πρὸς τὴν Κέτην.

— Πιστεύετε, μαμά, πολὺ μὲ συνεκίνησε ἡ ἀγάπη της, εἶπεν ἡ Κέτη τρέμουσα ἀκόμη, μήπως καὶ αἱ φίλαι της ἀνεκαλύψαν τὴν συγγένειαν, ἡ ὅποια τὴν συνέδεε μὲ τὴν ὠραίαν καὶ τιμίαν χωρικήν.

Ἡ κ. Βέργη, ἀφοῦ τόσον καλῶς διώρθωσε καὶ αὐτὸ τὸ ἀπρεσδόκητον, καθυσύχασε καὶ ἡ συνδιάλεξις ἐξηκολούθησε ζωηρά.

*

Τὰ ἀρνάκια τῆς Ἀργυρίτσας, τὰ κατσικάκια της, ἡ ὀρνιθὴς της, ὅλα τὴν ὑποδεχθήκανε μὲ χαρὰ καὶ ἐκείνη ἕνα ἕνα τὰ ἐχάιδευε.

Εἶχεν ὅμως κρυφὴ λύπη στὴν καρδιά της καὶ ἔλεγε στὸν παπoῦ της.

— Παπoῦ, γιατί ἔτσι μᾶς δεχθήκανε; τὸ φουστάνι μου καινούργιο δὲν ἦταν;

— Αἶ, παιδί μου, ἐκεῖ στὴν Πόλι, τὸ ἔχουνε ντροπὴ, νὰ ἔχουνε τίμιους συγγενεῖς.

Τῆς Ἀργυρίτσας ἡ καρδιά τόσῳ πικραθῆκε, ποῦ ἀκούει τὴν Πόλι καὶ κλαίει καὶ ποτὲ πειὰ δὲν ἐγύρεψε ἀπὸ τὸν παπoῦ της, νὰ τὴν ξαναπάγῃ.

Παντρεύθηκε μετὰ δύο χρόνια καὶ ὁ ἄνδρας της, τίμιος γεωργός, τὴν εἶπε νὰ τὴν πάγῃ στὴν Πόλι, μὰ ἐκείνη ἐκούνησε τὸ κεφαλάκι της καὶ εἶπε.

— Ἐσὺ νὰ πᾶς γιὰ τῆς δουλειαίς σου ὅπου θέλεις, μὰ ἐγὼ δὲν σαλεύω ἀπὸ τὸ χωριό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

